

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/85/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200379
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4018200379.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudkýň JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): B. Q., nar. XX.XX.XXXX, Q., právne zastúpený: BARKOCI law firm,s.r.o., advokátska kancelária, Námestie slobody 28, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100533042/2018 zo dňa 12. marca 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/91/2018-160 zo dňa 26. júna 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/91/2018-160 zo dňa 26. júna 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 11S/91/2018-160 zo dňa 26. júna 2019 podľa § 190 v spojení s § 140 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100533042/2018 zo dňa 12.03.2018, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra (ďalej aj len „správca dane“) č. 102519953/2017 zo dňa 06.12.2017 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým správca dane žalobcovi vyrubil za zdaňovacie obdobie august 2014 rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 8 993,34,- euro, (daň vyrubená v daňovom priznaní doručenom dňa 22. 09. 2014 v sume 473,85,- euro, daň zistená správcom dane v sume 9 467,19,- euro, rozdiel v sume 8 993,34,- euro).

2. Žalobca si v kontrolovanom zdaňovacom období uplatnil právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr č. 201408005 zo dňa 04. 08. 2014 v sume 8 040,- euro, č. 201408008 zo dňa 18. 08. 2014 v sume 8 040,- euro, č. 201408014 zo dňa 25. 08. 2014 v sume 8 040,- euro, č. 201408022 zo dňa 28. 08. 2014 v sume 8 096,04,- euro od dodávateľa IP - ECONOMIC s.r.o., faktúr č. 14000805 zo dňa 11. 08. 2014 v sume 13 440,- euro a č. 14000806 zo dňa 20. 08. 2014 v sume 8 304,- euro od dodávateľa moldowa s.r.o. za dodanie služieb (stavebné práce).

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 140 SSP poukázal na svoj predchádzajúci rozsudok vo veci vedenej pod sp. zn. 11S/90/2018-144 zo dňa 17. 04. 2019 (zdaňovacie obdobie september 2014), keďže v tej právnej veci vystupovali rovnakí účastníci konania a ktorej predmetom bolo taktiež preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného a jemu predchádzajúcich rozhodnutí a postupov prvostupňového správneho orgánu týkajúcich sa daňovej kontroly dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2014, dane z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roku 2014 a dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január 2014 až december 2014, ktorá sa začala dňa 29. 06. 2016. Krajský súd uviedol, že žalobca v tomto konaní uviedol rovnaké žalobné námietky ako v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/90/2018, zo strany žalovaného bolo podané obsahom rovnaké vyjadrenie, pričom sa jedná o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorého podkladom pre vydanie rozhodnutia boli výsledky totožnej daňovej kontroly a rozdiel spočíval len v skutočnosti, že ide o iné zdaňovacie obdobie (september 2014) a inú sumu rozdielu dane z pridanej hodnoty. V nadväznosti na uvedené sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym posúdením uvedeným v rozsudku č. k. 11S/90/2018-144 zo dňa 17. 04. 2019 a pokladal ho za plne aplikovateľný na prejednávajúcu vec týkajúcu sa zdaňovacieho obdobia august 2014 a dodávateľa IP - ECONOMIC s.r.o.

4. Krajský súd vo vzťahu k dodávateľovi - spoločnosti moldowa s.r.o. (ktorá mala dodať stavebné práce žalobcovi v zdaňovacom období august 2014 a ktorej konateľka v tomto období bola aj konateľkou IP-ECONOMIC s.r.o.) rovnako poukázal na závery rozsudku sp. zn. 11S/90/2018-144 zo dňa 17. 04. 2019, keď žalobca v tejto veci argumentoval v podanej žalobe totožnými námietkami ako v podanej žalobe v uvedenej veci sp. zn. 11S/90/2018 a poukazoval na to, že splnil všetky podmienky stanovené zákonom na odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri dodaní stavebných prác spoločnosťami IP - ECONOMIC s.r.o. a moldowa s.r.o.

5. Krajský súd pridržiac sa argumentácie v rozsudku sp. zn. 11S/90/2018-144 zo dňa 17. 04. 2019 konštatoval, že i v prípade dodávateľa moldowa s.r.o. bol žalobca povinný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené tak, ako boli deklarované v daňovom doklade, (faktúra č. 14000805 zo dňa 11. 08. 2014 a faktúra č. 14000806 zo dňa 20. 08. 2014), čo však neurobil. Tvrdenie žalobcu o skutočnom vykonaní stavebných prác deklaroványm dodávateľom nebolo preukázané ani výpoveďou konateľky dodávateľa Anny Ďurinovej, ani predloženou objednávkou č. 201408001 zo dňa 28. 07. 2014, pričom krajský súd poukázal na to, že v uvedenej objednávke navyše neboli konkretizované žiadne stavebné práce, ktoré mala spoločnosť moldowa s.r.o. ako deklarováný dodávateľ vykonať pre žalobcu ako odberateľa. Za dôkaz preukazujúci reálne uskutočnenie stavebných prác deklaroványm dodávateľom podľa krajského súdu neboli ani predložené faktúry, navyše nebolo zrejmé, ktoré z prác boli fakturované konkrétnou faktúrou, na základe ktorej si žalobca uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2014 a ktorej stavby, resp. stavieb sa predmetná faktúra týkala a kedy boli práce vykonané, kto ich za dodávateľa dodal a kto ich za odberateľa prevzal. Krajský súd poukázal na to, že konateľka spoločnosti moldowa s.r.o. uviedla, že spoločnosť v rozhodnom období nemala zamestnancov, vykonávala okrem iného i zabezpečovanie stavebných a pomocných stavebných prác, dodávateľmi boli živnostníci, pracovalo sa na príkazné zmluvy a odberateľom bol okrem iných i žalobca, ďalej potvrdila vystavenie a podpis sporných faktúr a uviedla, že v zmysle objednávky boli dodané stavebné práce žalobcovi ako odberateľovi a jednalo sa o stavebné práce na rodinných domoch, práce realizovali subdodávatelia, na ktorých si s odstupom času už nespomenula a žiadneho neoznačila. Doklady už nevedela predložiť, keďže účtovníctvo podľa protokolu zo dňa 19. 02. 2015 o odovzdaní a prevzatí účtovníctva a dokladov spoločnosti moldowa s.r.o. odovzdala likvidátorovi spoločnosti Bankrot, s.r.o.

6. Krajský súd poukázal na to, že správca dane vyzval spoločnosť Bankrot, s.r.o. na zapožičanie účtovníctva spoločnosti moldowa s.r.o. za zdaňovacie obdobie roku 2014, ale výzva adresovaná do sídla tejto spoločnosti sa vrátila s oznámením poštového doručovateľa, že adresát je neznámy. Spoločnosť moldowa s.r.o. bola vymazaná z obchodného registra dňa 26. 11. 2015 a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť ZET PLUS (ktorá bola taktiež vymazaná z obchodného registra) a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť RELCO s.r.o., na ktorú bol dňa 09. 05. 2016 vyhlásený konkurz a

správkyňa konkurznej podstaty na základe výzvy správcu dane v podaní zo dňa 03. 08. 2016 oznámila, že nemá žiadne účtovné doklady úpadcu, ani jeho právnych predchodcov, teda ani spoločnosti moldowa s.r.o. Zásielky adresované na adresu úpadcu, resp. adresované jeho štatutárnemu zástupcovi do Francúzska sa jej vrátili s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát je neznámy. Krajský súd poukázal na to, že tvrdenie bývalej konateľky spoločnosti IP - ECONOMIC s.r.o. a moldowa s.r.o. o vykonaní stavebných prác na rodinných domoch v okolí Nitry je v rozpore s tvrdením žalobcu v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 25. 11. 2016, že práce mali byť vykonané na stavbách označených ako: Zberný dvor Lužianky Hala, Priemyselný park Drážovce Hala, Pečivárne Dunajská Streda, Priemyselný park CEHIP Vráble, Obchodné centrum Decathlon Bratislava. Vykonaniu prác na rodinných domoch v okolí Nitry nenasvedčuje ani žalobcom predložený súpis vykonaných prác, ktorý žalobca predložil ako prílohu svojho vyjadrenia zo dňa 25. 11. 2016. Krajský súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že dodanie stavebných prác žalobcovi spoločnosťou moldowa s.r.o. nebolo preukázané ani predloženými faktúrami ani výpoveďou bývalej konateľky deklarovaného dodávateľa, ktorá výslovne uviedla, že sa jednalo o stavebné práce na rodinných domoch, nie stavebné práce na objektoch, resp. stavbách, ktoré uviedol žalobca v predloženom súpise prác. Krajský súd poukázal na to, že teda nie je zrejмый rozsah stavebných prác, kto ich vykonal a kto ich prevzal a žalobca sa v priebehu daňovej kontroly ani vyrubovacieho konania nevyjadril, aké práce boli predmetom faktúr č. 14000805 zo dňa 11. 08. 2014 a č. 14000806 zo dňa 20. 08. 2014 za zdaňovacie obdobie august 2014 a na ktorej stavbe boli vykonané.

7. Krajský súd poukázal na to, že správca dane sa snažil preveriť dodanie stavebných prác aj u právneho nástupcu spoločnosti moldowa s.r.o. - u spoločnosti RELCO s.r.o. (na ktorú bol vyhlásený konkurz, pričom správkyni konkurznej podstaty neboli predložené žiadne účtovné doklady spoločnosti moldowa s.r.o.) avšak aj vzhľadom na nekontaktnosť konateľa tejto spoločnosti s pobytom vo Francúzsku, preverovanie správcu dane nevedlo k relevantným zisteniam. Krajský súd poukázal na to, že správca dane nespochybnil, že stavebné práce mohli vykonať subdodávatelia spoločnosti moldowa s.r.o., ale bolo potrebné ich jednoznačne identifikovať, označiť a uviesť, aké práce vykonali, v akom rozsahu a na akej stavbe, čo žalobca neurobil, v dôsledku čoho sa dostal do dôkaznej núdze, čo správcu dane viedlo k tomu, že mu nepriznal odpočítanie dane z pridanej hodnoty.

8. Podľa krajského súdu pokiaľ si žalobca uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri deklarovanej dodávke stavebných prác od označeného dodávateľa (moldowa s.r.o.) v mesiaci august 2014, bol povinný preukázať skutočnú realizáciu dodávky týchto prác spoločnosťou moldowa s.r.o., resp. jej subdodávateľmi, pričom v tejto súvislosti krajský súd ďalej uviedol, že žalobcom predložené doklady a správcou dane vykonané dôkazy vykonanie deklarovanej dodávky stavebných prác spoločnosťou moldowa s.r.o., ani jej subdodávateľmi pre žalobcu nepreukazujú a taktiež nebol označený žiadny iný subjekt, ktorý by ako subdodávateľ tejto spoločnosti stavebné práce vykonal. Za danej dôkaznej situácie potom bolo potrebné prisvedčiť tvrdeniu správcu dane a žalovaného, že žalobca nepreukázal ním deklarovanú obchodnú transakciu (dodanie stavebných prác od spoločnosti moldowa s.r.o. ako dodávateľa), v dôsledku čoho žalobcom deklarovanému dodávateľovi nemohla vzniknúť daňová povinnosť na dani z pridanej hodnoty z titulu deklarovaného, ale nepreukázaného dodania stavebných prác žalobcovi, a preto nemohlo ani žalobcovi vzniknúť právo na odpočítanie tejto dane. K tomu skrajský súd poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/63/2011 zo dňa 28. 06. 2012 a sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23. 06. 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 78/2011 zo dňa 23. 02. 2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že dôkazné bremeno je na daňovom subjekte. Krajský súd konštatoval, že bolo povinnosťou žalobcu v prípade, ak si uplatnil pri stavebných prácach, ktoré mu mal dodať deklarovaný dodávateľ, t. j. spoločnosť moldowa s.r.o., aby preukázal existenciu zdaniteľného plnenia a jeho skutočné dodanie zo strany tohto dodávateľa, pričom je povinnosťou každej zmluvnej strany, aby sa pri úprave obchodných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, pričom toto zahŕňa i povinnosť overiť si informácie a skutočnosti ohľadne obchodného partnera ako i osoby, ktorá za neho koná. K námietke, že žalobca navrhoval, aby správca dane vykonal miestne zisťovanie v spoločnosti DYNAMIK CONSTRUCTION, s.r.o. (odberateľ žalobcu), čo však správca dane neurobil, krajský súd uviedol ani vykonaním miestneho zisťovania by nebolo možné prísť k záverom, ktorých sa domáhal žalobca (uznanie dôvodnosti a oprávnenosti odpočítania dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2014), keďže uvedené by

nepreukázalo skutočnosť, že stavebné práce boli dodané práve deklarovaným dodávateľom.

9. K žalobcovej argumentácii rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudok C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum Electronics, C-484/03 Bond House a ďalšie) a rozsudky Najvyššieho súdu SR (napr. v konaní pod sp. zn. 3 Sžf 1/2010, 3 Sžf 1/2011) krajský súd uviedol, že žalobca si nesprávne vysvetľuje závery týchto rozsudkov na jeho obchodnú transakciu s deklarovaným dodávateľom a navyiac ani neuviedol, v ktorých bodoch by bolo možné závery týchto rozsudkov aplikovať na jeho prípad. Ďalej uviedol, že z tejto judikatúry vyplýva, že zdaniteľná osoba si nemôže odpočítať daň z pridanej hodnoty, ktorá je uvedená na faktúrach vystavených dodávateľom, ak sa ukáže, že hoci bolo dodanie uskutočnené, v skutočnosti nebolo vykonané ani dodávateľom, ani jeho subdodávateľom (napr. preto, že títo nedisponovali potrebnými zamestnancami, hmotnými prostriedkami a aktívami, čo je podľa názoru súdu i tento prípad), pričom nie je v rozpore s právom EÚ požadovať, aby daňový subjekt prijal všetky opatrenia (due diligence), ktoré od neho možno rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, ktoré uskutoční, nebude viesť k jeho prípadnej účasti na daňovom podvode.

10. Žalobca ako sťažovateľ podal v zastúpení advokátskou kanceláriou, včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alebo aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Sťažovateľ poukázal na to, že konajúci súd v odôvodnení rozsudku s poukazom na § 140 SSP poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/90/2018-144 a keďže dôvody pre ktoré došlo k zamietnutiu žaloby boli totožné s dôvodmi uvedenými v tomto konaní, krajský súd tieto dôvody pre nadbytočnosť a hospodárnosť nezopakoval. Sťažovateľ tieto dôvody ozrejmil vo svojej kasačnej sťažnosti a uviedol, že krajský súd obdobný záver ustálil pri spoločnosti moldawa,s.r.o., ako dodávateľa pre sťažovateľa ako odberateľa. Namietal, že splnil všetky podmienky stanovené zákonom na odpočítanie dane z pridanej hodnoty pri dodaní stavebných prác spoločnosťou IP-ECONOMIC, s.r.o., ako dodávateľom a, že krajský súd pri rozhodovaní nebral do úvahy vyjadrenia svedkov, konateľov jednotlivých spoločností ako aj vyjadrenia splnomocneného zástupcu žalobcu. Podľa sťažovateľa sa krajský súd nevysporiadal s uvedenou otázkou, uviedol, že nespochybňuje vykonanie prác ale spochybňuje vykonanie práv spoločnosťou IP-ECONOMIC s.r.o. Sťažovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/1/2010 zo dňa 19.08.2010 vo vzťahu k otázke dôkazného bremena. Ďalej poukázal na rozsudky Súdneho dvora EÚ napr. v spojených veciach Optigen Ltd. (C-354/03), Fulcrum Electronics Ltd. (C-353/03), Bond House Ltd (C-484/03), Bonik (C-285/11). Podľa sťažovateľa sa oprávnené dovoláva aplikácie vyššie citovanej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ, pretože žalovaný v zmysle tejto judikatúry nepreukázal, že sťažovateľ mal alebo mal mať vedomosť o prípadných podvodných konaniach v rámci preverovaného obchodného reťazca, a už vôbec nepreukázal, že sťažovateľ by bol priamym úmyselným účastníkom takýchto potencionálnych podvodných konaní a v takomto prípade sa citovaná judikatúra celkom jasne vyjadruje v tom zmysle, že za danej situácie nemôže byť sťažovateľ sankcionovaný. Ďalej sťažovateľ s poukazom na § 24 daňového poriadku namietal, že toto nepredstavuje absolútne dôkazné bremeno daňových subjektov, ale len vymedzuje rozsah ich dôkaznej povinnosti. Podľa sťažovateľa mal preukázať len to, že stavebné práce boli dodané spoločnosti DYNAMIK CONSTRUCTION a že tieto stavebné práce boli žalobcovi dodané od spoločnosti IP ECONOMIC, s.r.o., pričom žalovaný ani krajský súd tieto skutočnosti nespochybnili. Sťažovateľ ďalej namietal, že mu nemôže byť na vrub pričítaná skutočnosť, že u jeho dodávateľa došlo ku skutočnosti, ktorá ovplyvnila jej riadny chod prípadne, že jeho dodávateľ riadne neregistroval svojich zamestnancov alebo dodávateľov. Uviedol, že predložil všetky jemu dostupné dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia, ktorými musel a reálne mohol disponovať, a tým splnil svoju dôkaznú povinnosť podľa § 24 daňového poriadku. K tomu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf/49/2010 zo dňa 30.06.2011.

11. Sťažovateľ namietal, že skutočnosť, že niektorý subjekt v dodávateľskom reťazci nedodrжал svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov upravujúcich daň z pridanej hodnoty nemá teda vplyv na právo platiteľa dane odpočítať daň z pridanej hodnoty zaplatenú na vstupe. Uvedené platí za predpokladu,

že platiteľ dane nedisponoval informáciou, ktorá by ho oprávňovala predpokladať vznik alebo existenciu nezákonností na strane vystaviteľa faktúry. K tomu poukázal na závery judikatúry Súdneho dvora EÚ (napr. spojené veci C-80/11 a C 142/11 Mahagében a Dávid). Namietať nedostatočné odôvodnenie a poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. US 403/03, v zmysle ktorého je povinnosťou súdu vysvetliť svoje úvahy v prípade, že rozhodnutie nevyplýva priamo zo zákonného textu. Sťažovateľ ďalej argumentoval poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zabezpečuje ochranu osôb pred negatívnou činnosťou štátu a princípom právnej istoty. V tejto súvislosti namietať, že ak teda daňový subjekt splní všetky predpoklady vyžadované právnymi predpismi na uplatnenie práva odpočítať daň z pridanej hodnoty na vstupe, následný postup správcu dane, ktorým daňovému subjektu zamietne uplatnený nárok, nie je v súlade s legitímnou predvídateľnosťou postupu orgánov verejnej moci. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. I. ÚS 241/07 a PL. ÚS 29/95, ako aj na čl. 13 ods. 4 Ústavy SR upravujúci potrebu rešpektovania princípu zákonnosti a princípu proporcionality.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP v spojení s § 464 ods. 2 SSP.

14. Podľa § 140 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

15. Podľa § 464 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

16. Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 100533042/2018 zo dňa 12.03.2018, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 102519953/2017 zo dňa 06.12.2017, ktorým správca dane žalobcovi vyrubil za zdaňovacie obdobie august 2014 rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 8 993,34,- euro.

17. Kasačný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil spor týkajúci sa rovnakých účastníkov konania, rovnakého predmetu konania, ktorým bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného a jemu predchádzajúcich rozhodnutí a postupov správcu dane týkajúcich sa daňovej kontroly dane z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2014, dane z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roku 2014 a dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január 2014 až december 2014, ktorá sa začala dňa 29. 06. 2016. Išlo o konania, v ktorých krajský súd zamietol správne žaloby žalobcu najmä z dôvodu, že neunesením dôkazného bremena zo strany žalobcu, sa pochybnosti o reálnosti dodania služieb (stavebných prác) žalobcovi zo strany žalobcom deklarovanej dodávateľov na faktúre, stali relevantným dôvodom pre neuznanie nároku žalobcu na vrátenie fakturovanej dane z pridanej hodnoty a to z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na odpočet podľa § 19, § 49 a § 51 zákona č. 222/2004 Z. z., ktoré viažu priznanie nároku na odpočítanie DPH na vznik daňovej povinnosti u deklarovanej dodávateľa, čo však v prejednávanej veci v rozhodných resp. kontrolovaných zdaňovacích obdobiach ani po vykonanom dokazovaní finančnými orgánmi nebolo jednoznačne preukázané.

18. V prejednávanej veci je predmetom kasačného konania takmer totožný skutkový a právny stav, rozdiel je v zásade len v označení mesiaca zdaňovacieho obdobia, ktorý bol predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov sp. zn. 4Sžfk/57/2019 zo dňa 01.12.2020 (zdaňovacie obdobie za december 2014), sp. zn. 4Sžfk/58/2019 zo dňa 01.12.2020 (zdaňovacie obdobie za január 2014), sp. zn. 5Sžfk/56/2019 zo dňa 25.03.2021 (zdaňovacie obdobie za september 2014), sp. zn. 5Sžfk/58/2019 zo dňa 25.03.2021 (zdaňovacie obdobie za február 2014) a sp. zn. 8Sžfk/66/2019 zo dňa 30.03.2021 (zdaňovacie obdobie za november 2014). Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozsudkov v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

19. O trovách kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.